

[Formanden.]

Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 276 af 30. Juni 1922 om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning.

Eksemplarer af de fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Uden for Dagsordenen giver jeg Ordet til Socialministeren, for at han kan fremsætte det for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Jeg skal tillade mig for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 183 af 20. Maj 1933 om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde.*

I den Tid Ulykkesforsikringsloven af 20. Maj 1933 har været gældende, nemlig siden 1. Oktober 1933, har det vist sig ønskeligt, at der foretages visse Ændringer i Loven. Af de Ændringer, der nu stilles Forslag om paa Grundlag af de indhøstede Erfaringer, er de mest betydningsfulde dem, der indeholdes i Lovforslagets §§ 1 og 4. I § 1 foreslaas der en Ændring i Ulykkesforsikringslovens § 1, hvorved Rækken af de erstatningsberettigende Erhvervs sygdomme udvides, og i § 4 stilles der Forslag om, at det i Ulykkesforsikringslovens § 16 omhandlede Ulykkesforsikringsforbund for dansk Søfart og Fiskeri deles i 2 selvstændige Forbund, et for Søfarten og et for Fiskerne.

Angaaende den første af disse vigtigere Ændringer skal jeg oplyse følgende:

De Erhvervs sygdomme, der er anerkendt som erstatningsberettigende ved Ulykkesforsikringsloven af 20. Maj 1933, svarer til den Række af Erhvervs sygdomme, der var omhandlet i en ved Arbejdskonferencen i Genève i 1925 vedtaget Konvention, bortset fra, at man til Rækken af de af Konventionen omfattede Erhvervs sygdomme føjede de to Grupper 1) kroniske og kronisk recidiverende Sygdomme, fremkaldt af eksotiske Træsorter, og 2) Lungesygdomme, der skyldes Indaanding af Stenstøv og Mineralier.

Paa Arbejdskonferencen i 1934 revideredes den nævnte Konvention, saaledes at Skemaet udvidedes, særlig med Sygdommen Silicose og med visse Forgiftninger samt patologiske Forandringer, foraarsaget ved Radium og Røntgen, og endelig Kræft (primær Epitheliom af Huden).

For Danmarks Tiltrædelse af Genèvekonventionen af 1934 vilde det saaledes være tilstrækkeligt, at Skemaet udvidedes med de nævnte Sygdomme og de paagæl-

dende Arbejdsprocesser. Sygdommen Silicose har i øvrigt allerede i Praksis været anerkendt som erstatningsberettigende Erhvervs sygdom, idet den er anset for at være omfattet af de i den gældende Lovs Skema optagne „Lungesygdomme, der skyldes Indaanding af Stenstøv og Mineralier“.

Imidlertid har Direktoratet for Ulykkesforsikringen under Overvejelserne om en Udvidelse af Rækken af Erhvervs sygdomme ikke blot undersøgt Spørgsmaalet om de til Konventionens Ratifikation fornødne Lovændringer, men ogsaa Spørgsmaalet om Hensigtsmæssigheden af andre Ændringer i og Tilføjelser til Rækken af de allerede anerkendte Erhvervs sygdomme.

Jeg har ment at burde følge den af Direktoratet og af et Flertal inden for Ulykkesforsikringsraadet herefter afgivne Indstilling, der gaar ud paa yderligere at medtage visse Huds sygdomme, fremkaldt ved Paavirkninger af visse Stoffer, samt Muskel- og Knoglelidelser, Stør og Døvhed. Om disse Lidelser maa det nemlig efter de foretagne Undersøgelser antages, at de med tilstrækkelig Sikkerhed kan føres tilbage til en bestemt Arbejdsproces som den eneste eller dog overvejende Aarsag til Lidelsen. Endelig er ogsaa Listen over Virksomheder eller Arbejdsprocesser, for saa vidt angaar de allerede anerkendte Erhvervs sygdomme, udvidet med enkelte nye.

I Lovforslagets § 1 er de nyoptagne Erhvervs sygdomme og Arbejdsprocesser for Oversigtens Skyld trykt med Kursiv.

Det kan efter de af Direktoratet for Ulykkesforsikringen og af Direktoratet for Arbejds- og Fabriktilsynet givne Oplysninger næppe antages, at de foreslaaede Udvidelser vil medføre nogen større Udgiftsforøgelse for Forsikringsselskaberne, end siges for Statskassen i de Tilfælde, hvor Staten staar som Arbejdsgiver. Derimod vil Udvidelserne antagelig give Administrationen et vist forøget Arbejde. Det vil saaledes bl. a. være nødvendigt, at der til Direktoratet knyttes en Læge, som er Specialist i Huds sygdomme.

Jeg skal derefter omtale den anden af de mere betydningsfulde Ændringer, nemlig den i Lovforslagets § 4 foreslaaede Deling af Ulykkesforsikringsforbundet for dansk Søfart og Fiskeri.

Efter Ulykkesforsikringsloven af 14. Juli 1927 var den lovpligtige Ulykkesforsikring for Søens Omraade ordnet gennem to Ulykkesforsikringsforbund, nemlig 1) Danske Rederes Ulykkesforsikringsforbund og 2) Forsikringsforbundet for danske Fiskere